

Naam:	René Gosselink
Woonplaats:	Steenderen
Beroep:	controle vakspecialist dieren AID
Leeftijd:	48
Noodzakelijk:	gedrevenheid die voortkomt uit affiniteit met de sector
Leuk aan beroep:	werken aan kwalitatief goed veehouderijsysteem
Minder leuk:	maatregelen als vee in beslag nemen

'Het is een dubbel gevoel'

Beladen controle

tekst Martine Barwegen

Ik was vijftien jaar melkveehouder in het westen van Duitsland, voordat ik overstapte naar de Algemene Inspectiedienst. De AID kende ik voor die tijd niet. Inmiddels werk ik hier alweer tien jaar.'

'De AID zie ik als een organisatie die onlosmakelijk verbonden is met de sector. Dankzij regelgeving en de controle hierop valt oneerlijke concurrentie binnen Nederland weg. Wie kan daar nu slecht mee leven? Zonder controle op de regelgeving kunnen veel bedrijven door oneerlijke concurrentie niet bestaan en ontstaan er onwenselijke situaties. Dierenwelzijn bijvoorbeeld kost nu eenmaal geld.'

'Ik draag bij aan het totaalplaatje van de sector naar buiten. De sector moet waarmaken dat Nederland het juiste land is om producten van te betrekken. De groep die dit begrijpt, de melkveehouders die trots zijn op hun bedrijf, is een leuke groep om te controleren. Toch heeft de term AID vaak een negatieve lading.'

'Er is een groep die niet gewezen wil worden op tekortkomingen. Deze groep is tweeledig, namelijk de groep die het niet kan maar wel wil en de groep die niet wil. Ik vind het leuk om op de eerste groep bedrijven te komen en de veehouder door voorlichting bij de betere te trekken. In de tweede groep zitten de veehouders die alleen naar hun eigen stal en stukje land kijken. Dit is de groep die niet genoeg inzicht heeft in wat de sector moet bereiken.'

'In principe ben ik een toezichthouder. Pas als er iets niet in de haak is, ben ik een opsporingsambtenaar met de bevoegdheid om een procesverbaal uit te schrijven. Voordat ik dit doe, heeft de veehouder wel de ruimte om zijn visie te geven en werk te maken van de situatie. Mocht hij vervolgens niets veranderen, dan gaan we een bestuursrechtelijk traject in.'

'Nee, ik ben nog nooit achterna gezeten met een riek, maar die verhalen ken ik wel van mijn collega's. Ik maak wel mee dat ik niet welkom ben, maar dat zijn bedrijven waar meer aan de hand is, privé of door de economische crisis. De frustraties zijn op deze bedrijven groot. Er is bijvoorbeeld geen geld om loshangende elektriciteitskabels weg te werken. Maar van 80 naar 0 koeien gaan getuigt evengoed van ondernemerschap als van 80 naar 150.'

'Het terugbrengen van de risico's op dierziekten, dat geeft mij het ultieme goede gevoel. Controle is niet altijd leuk, maar ik doe dit werk ook omdat ik meehelp in een systeem waarin ziekten minder kans krijgen. Persoonlijk vind ik het minst leuke als ik het vee, waar de melkveehouder in zijn beleving iedere dag zijn best voor doet, meeneem. Dat vind ik lastig. Het is een dubbel gevoel.'

